

ТРЪБА

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Единъ брой 10 ст.

Излиза 4 пѣти въ мѣсеца.

Абонаментъ 4 лева.

Плѣвенско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2800

Плѣвентъ, 2 Априль 1909 год.

Понеже търгътъ произвѣденъ на 12 Януари тази година, за продажбата на общинскитѣ мѣста въ VIII кварталъ № 146 и мѣста № № 1 до 11 и кварталъ № 146 6 парцели № № 1 до 14, не се утвърдиха по ниски цѣни. То затова Плѣвенското Градско Общинско Управление, обявява на интересующитѣ се че на 20 Априль т. г. въ канцеларията му отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе на ново публиченъ търгъ за продажбата на горнитѣ мѣста.

Залогъ за право участие въ търгътъ се изисква по 5 % върху стойността на мѣстото.

Желающитѣ да купятъ отъ горнитѣ мѣста могатъ да се явятъ и конкуриратъ.

Поемнитѣ условия и други по търгътъ книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: А. Дановъ.

За Секретаръ: М. Трифоновъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2902

гр. Плѣвентъ, 7 Априль 1909 год.

Понеже търгътъ произвѣденъ на 6 февруарий т. г., за продажбата на общ. мѣста въ 8 кв. при училището «Василь Левски» и Александровската улица, подъ № № 2, 3, 4, 5, 7, 11 и 12 не се утвърдиха по ниски цѣни, то Плѣвенското Градско Общинско Управление, обявява на интересующитѣ се, че на 25 априль т. г., въ канцеларията му отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе на ново публиченъ търгъ за продажбата на горнитѣ мѣста.

Залогъ за право участие въ търгътъ се иска по 5% върху стойността на мѣстото.

Желающитѣ да купятъ отъ горнитѣ мѣста могатъ да се явятъ и конкуриратъ.

Поемнитѣ условия и др. по търгътъ книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: А. Дановъ.

п. Секретаръ: Д. Карапетковъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2981

гр. Плѣвентъ, 9 Априль 1909 год.

Плѣвенското Градско Общ. Управление, обявява на интересующитѣ се, че въ канцеларията му, на 15 май т. г. ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на наемателъ експлоатиранието на Градската Турско-Римска баня, за три години, начина отъ 1 май 1909 г. до 1 май 1912 година. Прѣблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на около 60000 лева за тритѣ години.

Залогъ за участие въ търгътъ се изисква по 5% върху горната сума.

Офертитѣ ще се приематъ до 3 ч. слѣдъ обѣдъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ горния търгъ, ще се съобразяватъ съ чл. чл. 11 и 49 отъ закона за Обществениѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и др. по търговата прѣписка книжа могатъ да се прѣгледатъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: А. Дановъ.

Секретаръ: Хр. Ив. Кичевъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3021

гр. Плѣвентъ, 9 Априль 1909 год.

Плѣвенското Градско Общ. Управление обявява на интересующитѣ се, че търгътъ произвѣденъ на 24 мартъ т. г. за отдаване на наемателъ събиранieto на Общинския доходъ «Интезапа» прѣзъ 1909 — 1911 година съгласно телеграмата на Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи подъ № 2408 отъ 8 априль т. г. не се утвърди, то сѣщо то въ канцеларията си на 24 априль т. г. ще произведе наново публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаването на наемателъ събиранieto на Общинския доходъ «Интезапа», за три години, начина отъ 1 януарий 1909 година до 31 декемврий 1911 година.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието за тритѣ години възлиза на около 150000 лева, залогъ за участие въ търгътъ се изисква по 5% върху горната сума.

Офертитѣ ще се приематъ до 3 часа слѣдъ обѣдъ сѣщия день.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ да се съобразяватъ съ чл. чл. 11, 12, 14, 21 и 49 отъ закона за Обществениѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и други по търговата прѣписка книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

Кметъ: А. Дановъ.

Секретаръ: Хр. Ив. Кичевъ.

Българската интелигенция.

Лъжа, измама, пиянство, развратъ, безсѣвѣстностъ, лѣнностъ, тѣпостъ, високомерие, — това сѣ нравствениѣ качества на сѣврѣменното българско общество. Но да не мислите, че българина нѣма идеали! Нашата квази-интелигенция (както по цѣлия свѣтъ интелигенцията) е носителка и проповѣдница на идеали. Погледнете я на улицата, въ кафенетата, бирариитѣ, градскитѣ градини, танцувалнитѣ вечеринки и другитѣ мѣста — разсадници на култура, — и вие ще се увѣрите въ това. Не разбира ли нашата интелигенция отъ изящна външностъ; не разбира ли отъ етикетъ; не се ли старае да колтивира краката си дотолкова, щото тѣ даже да могатъ да замѣнятъ главата въ нейната служба — мисленето? Е, че всичко това не е ли достатъчно — даже прѣдостатъчно — за младата България? Минете прѣзъ главнитѣ улици на нѣкой отъ по-напрѣдналитѣ градове (какѣвто е и Плѣвентъ) и прочетете моднитѣ, луксознитѣ и манифактурнитѣ магазини, кафенетата, сладкарницитѣ, бирариитѣ (дѣто по нѣколко пѣти въ седмицата се даватъ «концерти»). Па не забравяйте и шантанитѣ, защото и тѣ сѣ музикални завѣдения, и въ тѣхъ много отъ нашитѣ гении и таланти сѣ добили своето образование. Ако всичко това не е достатъчно да ви убѣди въ напѣрѣдничавостъта на българина, — посѣтете въ празниченъ день нѣкоя градска градина. Тамъ вие ще видите цвѣта на обществото (le beau monde) какъ изящно, грациозно се движи, какъ сипе поклони надѣсно и налѣво и какъ умно приказва за врѣмето, за облѣклото, за визититѣ, за вѣстникарскитѣ (истинско-литературнитѣ) новини, за виденото и чуто по разнитѣ увеселителни мѣста. И грѣхъ ви на душата, ако и слѣдъ това не се увѣрите въ

културността на българина! Че погледнете само съ каква важност пристъпват и дами и кавалери; — като че ли нѣкакво велико тайнство извършватъ. Не! Вие ще се увѣрите, че нашата интелигенция не спи, че тя е носител на култура, и друго ще ви стане, и възхитени ще извикате: «Блазе ни: толкова младъ народъ, и толкова напредналъ!».

Да, да! Толкова много напредналъ — къмъ пропастьта.

S. V.

Какъ и по какъвъ начинъ може да се залѣси града Плѣвень.

Понеже, въ миналия брой, на сжциятъ този въпросъ се писа относително залѣсването на града Плѣвень и неговата градина, то нека ми бжде позволено и азъ да дамъ мнението си върху този въпросъ.

Да бжде единъ градъ добръ залѣсенъ, да има добри градски градини и красиви булеварди за разходка на гражданитѣ, — то значи да бжде единъ модеренъ градъ, който да отговаря на всички хигиенични вѣискания на градския животъ. Всѣкому е извѣстно каква роль играятъ горитѣ въ една страна и въ частностъ въ близостъта на едно населено мѣсто, а най вече за градоветѣ.

Че горитѣ (а горитѣ не сж нищо друго, освѣнъ сборъ отъ дръвчета) ни доставятъ най чистиятъ, най прѣсниятъ и освѣжающъ човѣкътъ въздухъ — е безпоренъ фактъ. Благодарение функциитѣ които изпълняватъ листата на дръвчетата въздухътъ въ залѣсени мѣста е всѣкога влаженъ и хладенъ. Искамъ да кажа, че листата изпаряватъ едно голѣмо количество влага доставено чрезъ коренитѣ изъ подпочвата, а тамъ кждѣто има испарение има и охлаждение. Нѣ това нѣщо вѣрвамъ всѣкой единъ го е изпиталъ когато лѣтно врѣме навлѣзле отъ едно голо мѣсто (не залѣсено) веднага въ гора. Той веднага усѣща една рѣдка промѣна въ топликата на въздухътъ па даже и въ самото си душевно настроение.

Нѣ ползага отъ залѣсенитѣ мѣста не се ограничава само въ това, а тя отива по надалечъ. Климатътъ въ залѣсени мѣста е всѣкога по умѣренъ, т. е. въ лѣтото не толкова много топълъ, а прѣзъ зимата не толкова студенъ. Освѣнъ това залѣсенитѣ мѣста служатъ още и като причистители на въздухътъ. Прѣдставете си, че нѣкждѣ е имало силна буря или вихрушка и задигнала едно голѣмо количество прахъ и пепелъ. Сега ако разбира се около града има гора или пъкъ искусствено залѣсено мѣсто, не ще съмнение че тѣзи дървета ще поглънатъ едно голѣмо количество пепелъ, който ще се попълни по листата и клонкитѣ и така нѣма да го остави да отиде въ самиятъ градъ.

Добръ уреденитѣ градини и залѣсени мѣста на единъ градъ сж явно доказателство за неговото културно състояние. По това може да се сжди дали дѣйствително културата въ този градъ е възприета и намѣрила почва за вирѣние или не. Нѣка не се забравя, че добръ уреденитѣ градини дѣйствуватъ не само за

облагородяването на характерътъ, нѣ и за развитието на естетическия вкусъ на човѣка.

До тукъ кзаното, вѣрвамъ, ще докаже, че дѣйствително всѣки градъ и градецъ трѣбва да има градска градина и около града залѣсени мѣста.

Разбира се, че това нѣщо хората на западъ сж го съзнали и затова виждаме че и въ най малкитѣ градовце даже съ 4—5000 жители си иматъ мѣста за разходки и рзвлечения прѣзъ горѣщитѣ лѣтни дни.

Това нѣщо въ България е много рѣдко и това е твърдѣ за съжаление.

Като изключимъ столицата, послѣ Варна и отчасти Руссе, — имаме чисти голи и незалѣсени градове.

Че това прави едно лошо впечатление на всѣки единъ посѣтителъ и минавачъ прѣзъ този градъ е цѣла истина.

Нѣ да се обърнемъ къмъ историческия градъ Плѣвень и се запитаеме какво е направено за залѣсването на този градъ и какво може да се направи.

Този градъ има славно минало и е извѣстенъ не само на българитѣ, нѣ и на дѣцата въ странство. Съ построяването обаче на Военно-Историческия кжщи-музеи неговото значение се още повдигна и всѣкой ламти да види онѣзи музейни прѣдмети съ които Руситѣ-освободители сж си служили прѣзъ врѣме на войната.

Самиятъ градъ Плѣвень и околността му е много благоприятенъ за уреждането на добра градина и булеварди за разходки и то затова, защото водата е въ изобилие па най сетнѣ прѣзъ самиятъ градъ тече една изобилна рѣчичка която канализирана и хваната водата въ по горното течение би ни улѣснила значително за построяванията на градини и аллеи.

А обстоятелството, че града Плѣвень се намира въ едно ниско мѣсто кждѣто топлината въздушна достига даже и до 40° С. ни заставя още повече да се позамислимъ за сждбата на този градъ. Залѣсимъ ли града и околността му достатъчно съ дървета, азъ съмъ напълно увѣренъ, драги читатели, че въздухътъ ще се поправи и голѣмитѣ жеги ще прѣстанатъ.

Какво е направила общината, въ това отношение, мене не ми е извѣстно, нѣ ако сжди човѣкъ по занемарената градина и изсѣхналитѣ дръвчета засадени вънъ отъ града къмъ мѣстността Кайлъка, може да заключи, че общината е гледала на всичко това прѣзъ прѣсти.

Това се обяснява, че общината не се е погрижила да си намѣри човѣкъ — специалистъ който да умѣе да ръководи работитѣ по залѣсването.

Мѣстността «Кайлъка» и мѣстността около Вита, биха могли да се обърнатъ въ такива красиви мѣста, че тѣ биха съперничели съ много други естествени пейзажи. Като се има още прѣдъ видъ, че града Плѣвень се посѣщава не само отъ всичкитѣ крайща на България, нѣ и отъ чужденци (Руси, Ромѣни, нѣмци и пр.) то дългъ се налага на г. г. общинаритѣ да се позамислятъ малко повече за уреждането на единствената си градина и залѣсването на мѣстата вътрѣ въ града и вънъ отъ него. Наистина, на пръвъ погледъ, градинитѣ сж единъ голѣмъ данѣкъ за общинитѣ, значи тѣ не носятъ никакви прями до-

ходи, нѣ тѣхнитѣ приходи сж посрѣдствени, който единъ лѣкаръ по лесно може да разясни и които въ послѣдствие се виждатъ.

Нѣ да видимъ сега какви мѣрки трѣбва да се взематъ, както отъ страна на общ. управление, така сжщо и отъ плѣвенското общество, за да се постигнатъ горнитѣ цѣли и за да могатъ единъ денъ плѣвенчени да се гордѣятъ съ своята образцова градина и залѣсена околностъ.

Залѣсването на околнитѣ мѣста ще създаде и отваряние на ресторанти и лѣтни игрища кждѣто много плѣвенски сѣмейства ще намѣрятъ своето прѣпитание.

Нѣ да пристѣпимъ направо къмъ мѣрките;

1) Прѣди всичко трѣбва да се ангажира едно лице въщо, градинарь-специалистъ, който да е слѣдвалъ въ странство и добилъ нужната подготовка за да бжде той въ пълната смисълъ на думата градинарь.

А за да има общината едно такова лице трѣбва да му се даде и нужното възнаграждение, а не нѣкак-ви си 100 или 150 лева на мѣсеца. Нека вземе тукашната община примѣръ отъ Софийската, Варненската и Русенската кждѣто плащатъ 275 — 350 л. и на това отгорѣ % отъ продаденитѣ цвѣтя. Тѣзи общини сж съзнали знача налѣжащата нужда отъ красиви градини и затова не жалятъ паритѣ, защото въ дѣйствителностъ иматъ и добри градини. Вънъ отъ това градинарьтъ трѣбва да бжде усигоренъ, че той при смѣняването на единъ общ. съставъ нѣма да бжде уволненъ, а сжщо и прѣзъ зимното врѣме, когато именно пъкъ трѣбва да си приготви и размножи цвѣтя за прѣзъ пролѣтъта. Голѣма грѣшка е да се мисли какво градинара прѣзъ зимното врѣме не е нуженъ. Грѣшка голѣма е сторила сжщо напр. тукашната общ., че не си е назначила още прѣзъ есенъта лице за градинарь.

2) За да може залѣсването да се извърши по възможности най лѣсно и при това по най ефѣтна цѣна необходимо нужно е, както прѣпорѣчва и г-нъ Nordeum въ миналия брой № 17, щото да се основе и единъ разсадникъ на паркови и декоративни дръвчета и храсти. Този разсадникъ, разбира се, ще се урежда сжщо отъ градския градинарь като му се постави и единъ помощникъ който да стои постоянно на разсадника. Едно мѣсто отъ 10 — 15 декара мисля е достатъчно за цѣлѣта.

3) Нека самото плѣвенско интелигентно общество се притече и то на помощ на общината къмъ това благородно дѣло, нека, казвамъ, това плѣвенско общество си образува и едно дружество за залѣсване на самиятъ градъ и околноститѣ му и нека за членове се приематъ не само отъ силниятъ нѣ и отъ слабиятъ полъ. А вѣрвамъ, че ако това нѣщо се прѣдложи на г. г. плѣвенскитѣ граждани нѣма никой да откаже, а съ присърдце ще прѣгърне идеята и ще се запише веднага. Обстоятелството, че много дружества сж намѣрили благоприятна почва въ градътъ, ме кара да вѣрвамъ че и това дружество ще се радва на дълготрайно сжществуване.

Такива друж. има навсѣкждѣ изъ Европа а въ България има въ Русе, Варна и др. нѣкои градове мисля.

4) Да се помолятъ г. г. Директоритѣ на дѣвическата и мжжката гимназия, щото всѣка пролѣтъ по случай празникътъ на пролѣтъта да изкарватъ учащата се младежъ вънъ отъ града и засаждатъ по нѣколко дръвчета, нѣ и по едно е даже достатъчно. Този добъръ обичай е билъ по рано въведенъ въ нѣкои и др. училища изъ България дали ще го подѣржаме незная, нѣ той би трѣбвало въ всички сръдни училища да се въведе и никога да се не изважда отъ обичай.

Взематъ ли се тѣзи мѣрки и заинтересували се отъ този въпросъ както плѣвенското общество, а така сжщо и общината, азъ вѣрвамъ че въ едно скоро бждаше града Плѣвентъ ще постигне това което всѣкой единъ си мечтае. Да стане красивъ градъ, нѣ това ще стане само тогава когато започнемъ да работимъ съ дѣла, а не съ голи думи. Лозето нещѣ молитва, а мотика.

Qaertner.

НАСТОЯТЕЛСТВОТО НА Плѣв. Общ. Образов. Др-во „Съгласие“, е наредило слѣдния

Правилникъ

за

Вътрѣшния редъ въ читалнята.

1. Читалнята е отворена въ часоветѣ опрѣдѣлени и обявени съ отдѣлно обявление отъ настоятелството.

2. Списанията, вѣстниците и пр. периодични публикации, които се получаватъ въ библиотеката, не се излагатъ по маситѣ както бѣ по рано, защото това не отговаря вече на образователната цѣль и на организацията и на нашата гр. Библиотека; обаче тѣ сж записани въ списъкъ, поставенъ на видно мѣсто въ читалнята, държатъ се при помощникъ-библиотекаря и се даватъ по редъ на всѣки читателъ, който ги поиска по начина, посоченъ по долу въ чл. 4.

3. Въ читалнята сж отредѣни мѣста на маситѣ и означени съ № и могатъ свободно да се заематъ отъ посѣтителѣ, които желаятъ да се занимаватъ съ четене, държане бѣлѣжки при четенето, търсене, събиране свѣдения и писмени работи съ цѣль за учение и за самообразование.

4. На всѣки посѣтителъ, който поиска, се даватъ въ читалнята книги, вѣстници, списания и справочни съчинения за занимание. Всѣко съчинение трѣбва да се иска съ билетъ, въ който трѣбва да се пише четливо заглавието на съчинението, номера, адреса и замянето на четеца и № на масата кждѣто ще се занимава. На всѣки четець може да се дава за четене на единъ пжтъ една книга, която, като повърне може да иска друга. Лица които работятъ въ читалнята по нѣкой въпросъ, за които е нужно въ едно и сжщо врѣме да прѣглеждатъ нѣколко книги, могатъ да имъ се даватъ съ разрѣшеніе отъ библиотекаря; а рѣчниците и

енциклопедичнитѣ словари, могатъ да прѣглеждатъ свободно при п. библиотекаря. Всѣки четець е длъженъ да повърне взетитѣ книги, списания или вѣстници, прѣди да напустне читалнята и да си изтегли билета, съ който може да земе сжщата книга и другъ пжтъ, ако го депозира на ново.

5. Читалнята се надзирава и управлява отъ п. библиотекаря-домакинъ, къмъ когото посѣтителитѣ трѣбва да се обрщатъ да искатъ книги, вѣстници, списания и пр. справочни съчинения за занимание въ нея.

6. Въ читалнята има: а) списъкъ на всички списания, вѣстници и пр. периодични публикации, които се получаватъ въ библиотеката, изложенъ на видно мѣсто. б) Дневенъ библиографиченъ бюлетинъ, изложенъ сжщо на видно мѣсто, за полученитѣ всѣки день периодически публикации и справочни книги, в) Описъ на енциклопедичнитѣ словари и рѣчници и пр. книги отъ общъ справоченъ характеръ. г) Авторски и методиченъ каталогъ на книгитѣ. д) Билети за искане книги и нуждитѣ масилници и писалки.

7. На посѣтителитѣ въ читалнята е забранено: да пушатъ, да се разхождатъ изъ читалнята, да се събиратъ на групи да четатъ или разговарятъ високо, да правятъ шумъ, да седатъ или да се държатъ неприлично, да сж съ шапки на глава, да третиратъ лошо книгитѣ: съ зацапване, мацкане, подгъване, скъсване, правене какви да било бѣлѣжки и знаци по тѣхъ и пр. Да драскатъ по маситѣ или да кжсатъ книги на парчета и да плюятъ по дюшемето.

8. 15 минути прѣди затваряне на читалнята, книги, списания и вѣстници не се даватъ, а прѣзъ това врѣме се прибиратъ раздаленитѣ.

9. Чл. 1, 2, 3 и 4 отъ правилника за вътрѣшния редъ на читалнята и за ползуването отъ книгитѣ въ библиотеката отъ 15 мартъ 1905 год. се отмѣняватъ. Настоящия правилникъ влиза въ сила отъ 8 априлъ 1909 год.

ХРОНИКА.

Врачанския митрополитъ г. г. Константинъ въ Плѣвентъ и околнята. Свѣтлитѣ Вскресенски празници Негово Високопрѣосвещенство прѣкара тази година въ града ни. Той зе участие при богослуженията прѣзъ страстната и свѣтлата седмица въ тритѣ градски църкви. Въ църквата «Св. Николай», Негово Високопрѣосвещенство е ималъ нещастieto да слуша «катедралния» хоръ на отецъ Изгорѣнковъ, вслѣствие на което бѣше принуденъ да прави бѣлѣжки на немирния хоръ. «Богомолцитѣ могатъ и безъ васъ. Идете си!», каза стареца.

На втория день отъ Вскресение, Негово Високопрѣосвещенство служи въ църквата «Св. Параскева». Тукъ той бѣ изненаданъ отъ образцово хорова пѣние. Пѣеше хорътъ на Майоръ Ст. Вълчевъ. Слѣдъ свършване на литургията Негово Високопрѣосвещенство доде при пѣвцитѣ, за да имъ изкаже доволството си отъ това що е ималъ възможность да чуе. Благослови пѣвцитѣ и ласкаво ги помоли ако обичатъ да взематъ участие съ пѣнието си въ църквата «Св. Троица», гдѣто на третия день отъ Вскресение ще служи, за да може още веднажъ да се наслади отъ хубавото имъ пѣние. Хорътъ зе участие и въ църквата «Св. Троица» и стареца твърдѣ доволенъ отъ хубавото пѣние на другата сутринъ замина изъ околнята, гдѣто споредъ

частни писма, е билъ много радушно посрѣщанъ отъ населението, което отдавна не е виждало своя Архипастиръ между себе си.

На 4 т. м. въ недѣля дѣщерята на Плѣвенския гражданинъ Я. Каралски се вѣнча съ поручикъ Икономовъ военъ аптекаръ.

За секретаръ на общинското ни управление е назначенъ Хр. Ив. Кънчевъ, бивши сждебенъ приставъ.

За Великденъ командиръ на 4 полкъ, Г-нъ полковникъ Киряковъ, разрѣшилъ на войницитѣ отъ сжщия полкъ, да си идатъ въ отпускъ съ дрѣхи, които носятъ на лагера когато работятъ керпичъ, а не съ обикновенитѣ, съ които ходятъ на учение. Така ли трѣбва да бжде, ни питатъ нѣкой? Отговаряме имъ че това може да знае само началството....

Изъ парковетѣ се развивали мистериозни любовни романи. Героитѣ на романитѣ ще се компрематиратъ твърдѣ много, ако биха станали достойни имената имъ на обществото. Стари плѣхове — книжници и прочие... За сега тѣзи истории ще пазимъ въ тайна, до като ни се съобщатъ другитѣ подробности, и дотогава ако не се обърне внимание върху това, ще съобщимъ сюжета на романитѣ.

Въ парка билъ назначенъ по бюджетъ нѣкакъвъ си подградинарь, който живѣе тамъ съ семейството си. Тоя подградинарь не работи почти нищо. Разпореждания за работа давани отъ градинаря той не изпълнявалъ, тѣй като си въобразявалъ че е *поддиректоръ*!

Кой му е втѣпилъ въ главата че е поддиректоръ?

Г-нъ Ст. Заимовъ може да го запита за това.

За 6 лева 35 души свирятъ. Въ града имаше циркъ. Всѣка вечеръ до 1 часа прѣзъ полунощъ, музикантския хоръ свирилъ безъ закуска. Капелмайстора земалъ за музиката по 6 лева за това свирене.

Популярно четиво. Энергичния Д-ръ Т. Андрѣевъ, старши ординаторъ при тукашната болница, покрай другата си неуморна дѣйностъ, е рѣшилъ да запознае нашитѣ съграждани съ редъ бесѣди по популярната медицина. И наистина на 25 миналий Мартъ, при буквально прѣпълненъ салонъ, държа първата си бесѣда на тема: «Бѣлодробната охтика, причинитѣ на заболѣването и начина на лѣкуването ѝ». На лекъ стиль, той изложи същността на болѣстѣта, причинитѣ за нейното бързо распространяване въ послѣднитѣ години, и борбата, която трѣбва да подеме за нейното намаление. «Туберкулозата, каза той, не е неизлѣчима болѣстъ, не толкова страшна, но стига само въ общи усилия, да почнемъ да се боримъ съ нея. Нека отстранимъ условията, които я каратъ да вирѣе, и тогава вѣрвайте, нѣма да има туберкулозни заболѣвания — ния ще я побѣдимъ». Той изложи редъ санитарно-хигиенически мѣрки, които трѣбва добръ да спазваме за да не ѝ даваме възможность да хазайчици въ нашия организъмъ.

Сказка бѣ придружена съ картини отъ проекционенъ апаратъ, управляванъ отъ учителя Ек. Ст. Андрейчинъ. Сжщо се раздадохъ безплатни наставления за мѣрките които трѣбва да спазваме за да бждемъ гарантирани, че не ще имаме работа съ този бичъ-охтиката.

Ния горѣщо поздравяваме Г-нъ Андрѣева за тази му високохуманна дѣйностъ и молимъ нашитѣ съграждани да не испущатъ да посѣщаватъ и другитѣ му бесѣди.

Г-нъ Асѣнъ Христовъ ни моли да оповѣстимъ, че той продава само в. поща и е настоятелъ на нея. Всички дописки, които се явяватъ въ другитѣ столични ежедневници, се изпращатъ отъ и чрѣзъ настоятеля имъ Цанко Хр. Сапунджиевъ отъ Плѣвентъ.

«Храбрий рицаръ Балафре тръгна лаври да бере». Думата ни е за нашия «музикаленъ талантъ». Тръгва човѣкътъ съ ученическия оркестъръ да дава концерти (прѣзъ великденскитѣ празници) въ Орѣхово, Свищовъ, Г.-Орѣховица. Съ него тръгва и неговия музикаленъ критикарь Д. К., но — за голѣмо нещастие — послѣдния се разболѣва и се връща отъ Орѣхово, безъ да дочака какъвто и да билъ концертъ. Но бѣдата не е голѣма:

той може да хвали и това, което не е видъл. Четете: «Въ Орѣхово, Свищовъ и Г. — Орѣховица сж давали концерти, дѣто сж имали грамаденъ и неочакванъ успѣхъ».

Ний имамхе случай да чуемъ отзивы отъ хора, които сж присѣствували на концертитѣ въ Орѣхово и Свищовъ и които казватъ съвсѣмъ друго. Въ Свищовъ, като се научили за музикалния шумъ, диганъ въ Орѣхово, и, може-би, като познаватъ съгражданинѣтъ си, не благоволили и да го посѣтятъ. Ние съвѣтваме «музикалния гений» да посѣти съ, ученицитѣ Персия, кждѣто ще има още по-голямъ успѣхъ: знаете, че на персийския шахъ (кога минава прѣзъ София) най-му се хареса скрибуцането при настроаване на инструментитѣ.

Екимъ Ст. Андрейчинъ ни моли да дадемъ мѣсто на слѣдното:

Прочетохъ въ в. «Истина» двѣ антрефилета, въ които истинофобитѣ се занимаватъ съ мене. Въ едно се съобщава, че въ Плѣв. учит. друж. «Бр. Миладинови съмъ билъ изложенъ на недостойни порицания за инсинуации, пущани отъ менъ въ печата по адресъ на дружеството и отдѣлни негови членове.

На тия които биха се интересуваели отъ тази работа прѣпорѣчвамъ да прочетатъ въ в. «Демократъ» (три броя) изнесенитѣ отъ мене (съ подписъ) факти, които подигнаха злѣчката на фалиралитѣ нравствено монархисти въ учителското дружество. Тамъ тѣ ще видятъ нравствения ликъ на нѣколко учители и ще разбератъ, защо послѣднитѣ бѣлатъ гущери противъ мене. Ни единъ отъ изнесенитѣ отъ мене, позорни за авторитѣ имъ, факти не се опроверга въ учителското дружество. Напротивъ, всички се доказаха. А всѣкой знае, че истината много бѣде. Не е чудно, слѣдователно, че ободенитѣ отъ истината ще търсятъ отмѣщение. И тѣ го намѣриха. Азъ се гордѣя съ това, че *такива* хора не могатъ да ме търпятъ въ срѣдата си: това е най-доброто доказателство, че азъ не съмъ като тѣхъ. А послѣдното би било позорно за мене.

На г-нъ редактора пѣкъ на в. «Истина» имамъ да заявя, че зачакитѣ на човѣкъ, на който идеала е да мисли съ краката си (четете неговата безграмотна критика върху ученич. вечеринка на 21 — II) не сж отъ естество да ми поврѣдятъ. Обидно щеше да бѣде за мене, ако ме хвалятъ подобни нему.

Книжнина.

Получиха се въ редакцията: *Искусството въ буржуазното общество*. Сборникъ статии, София. Издание на книгоиздателството «Буревѣстникъ» 1909 г. Печатница «Св. София», стр. 163. Цѣна 2.10 лева. Този сборникъ е премия на Литературно-критич. библиотека «Буревѣстникъ». Год. I подъ редакцията на Ячо Ст. Хлѣбаровъ.

Сборника съдържа доста хубави статии по въпроса който се третира и ний го прѣпорѣчваме на всички ония, които искатъ да се запознаятъ отблизо съ въпроса.

сп. *Свѣтулка* Год. VI. кн. IV. Плѣвенъ.
в. Правда. год. I. бр. 17, 18, 19 и 20 Търново.
в. Край. год. IV. бр. 173. Анхиало.
в. Куриеръ. год. I. бр. 10. Балчикъ.
в. Стремление. год. VII. бр. 4. Ловечъ.
в. Скорпионъ. год. I. бр. 25 и 26. Видинъ.
в. Черноморска поща. год. I. бр. 25. Бургасъ.
в. Обществ. гласъ. год. III. бр. 15. Шуменъ.
в. Татар. Пазарджикъ. год. I. бр. 7 и 9 10 Т. Пазарджикъ. бр. 8 не е полученъ. Молимъ да ни се изпрати.

в. Южно Ехо. год. I. бр. 14. Сливенъ.
в. Искра. год. I. бр. 16. Орѣхово.
в. Новъ вѣкъ. год. XI. бр. 1439. София.
в. 19 Февруарий. Год. I. бр. 3. Плѣвенъ.

Смѣсъ.

Стъкленна мебелъ. Повечето индийски принцове владѣятъ, както е извѣстно, несмѣтни богатства. Съкровищата си тѣ распиляватъ за удовлетворение на разни прищѣвки, като не се смущаватъ отъ величината на разходите.

Въ послѣдньо време у тѣхъ се явила нова страсть — да украсяватъ дворцитѣ си съ разкошна стъклена мебелъ. Кревати, столове, шкафове, бюфети, обѣдни маси и тѣмъ подобни прѣдмети въ огромно количество се приготвяватъ въ Европа отъ стъкло, по порѣчка отъ Индия и се прѣнасятъ тука. Разумѣва се, че всички тия мебели, не оставатъ дълго време здрави въ палатитѣ на «раджитѣ»; тѣй като въ тия палати живѣятъ многочислени семейства. Макаръ това да е така, ала порѣчкитѣ въ Европа за изготвяне на такива стъкленни прѣдмети никакъ не намаляватъ.

В. С.

ДОПИСКА.

До Господина Редактора на в. «Тръба». Копие В. «Истина» и 19-и Февруарий.

Въ Плѣвенъ.

Въ почитаемия вѣстникъ «Тръба» отъ 13/II т. година, брой 12, на страница 3, колона II, произшествия, е написано а трифиле: «единъ интингентъ съ маска», по съдържанието си, това антрифеле е не само не точно фактически, но се явява и прѣстъпно; наказание прѣвидено въ чл. 173 отъ наказателния законъ.

За вѣстановяване истината, съобщавамъ Ви, господине редакторе, че случката е таквазъ. Маскирано лице и влезло въ бирарията на К. Лазаровъ, и носило на раминете си, единъ погонъ съ знаковете на чинъ «подпоручекъ» и единъ погонъ съ знаковете на «Офицерски кандидатъ». Само по себе си се разбира, — че маскираното лице въ този случай е извършело прѣстъпление, което по силата на чл. 459 отъ наказателния законъ, ще бѣдѣ наказано възъ основа на съставения актъ отъ постовия стражаръ, Ангелъ Велевъ, послѣдния билъ повиканъ отъ господина Генерала който въ това време се намиралъ въ бирарията, относително, «Ностоящитѣ тамъ граждани не позволи това», е съвсѣмъ не вѣрно; — напротивъ всички сж възмотили отъ постѣпката на маскираното — лице, което въ случая не ще съмнение, иде да се

говори съ Българското офицерство-честъта на България.

Добрѣ би било ако «Тръба» прѣди да дадеше мѣстото въ колонитѣ си на извѣстно съобщение, прѣдварително провреше фактитѣ и слѣдъ това да съобщава самата истена, а не — както е въ случая, да печата невѣрни и не бивали произшествия.

Приемете господине редакторе, моите кѣтъмъ Васъ почитания.

Плѣвенски Окол. Началникъ:

Б. Горановъ.

ДРОГЕРИЯ

Л. Константиновъ & Хр. Балабановъ

Плѣвенъ.

Прѣдлага първокачествено Норвешко Моруново масло, Французки и Нѣмски специалитети, химикалий, фотографически апарати.

Присигнаха първокачествени парфюми сапуни, пудри, кремове, годещи месесерии, отъ най-добритѣ европейски фабрики. Бонбони и карамели; шоколадъ Caillet и Suchard. Млѣчно брашно «Astra» най-доброто за дѣца.

Експедиция бърза и точна.

Цѣни износни.

19—52

Внимание!

Редакцията кани всички които получаватъ вѣстника ни, да благоволятъ и внесатъ тримѣсечния си абонаментъ.

Въ дрогерията

на Т. Дачевъ & Г. Бойчиновъ.

Плѣвенъ.

се продаватъ освѣнъ всички дрогерийни артикули още и: *Марсилски сапунъ за пране* — съдържащъ 60% масло; Французко чисто *маслиново масло* за ядене, наливано и въ кутии по 1 кг.; Французка *горчица* (moutarde Amteux-frères); Каселски клечки за жбѣи; Каселска скорбяла за колосване; Кайзеръ бораксъ, и Виенски бонбони, Виенски и Руски карамели; *Руски парфюми* и сапуни отъ фабриката А Ралле & С-о; *Швейцарски шоколади* и *какао* отъ най-почутитѣ фабрики Suchard и Klans; *Малцови бонбони* за кашлица, на К°; *Ораторски пастили*. Необходимия за всѣка дама Виенски специалитетъ Beauty Perleu - Toilet Pulver редовното употребление на който прави излишни сапуни, пудрата и крема, поради чудното свойство да придава извънредна нежностъ на лицето и рѣцѣтъ. Току що введенитѣ въ царството Английски антисептични козметичи, сапунъ и кремъ Signoson.

На едро и дребно продава Evans-овитѣ антисептични пастили противъ болѣститѣ на гърлото и гласовитѣ органи; Кремътъ «Acacia», гарантиранъ отъ всѣкакви врѣдни за лицето химикали и извѣстния чехски прѣпаратъ *Karno*.

Искате ли винаги прѣсентъ, чистъ въздухъ въ стаитѣ, въ които живѣте — прѣскайте съ *Борикова есенция*! Тя озонира въздухътъ т. е. обогатява го съ кислородъ и убива заразитѣ плуващи изъ стаитѣ.

10—52